

Türkiye'de İlk ve Tek ÖĞRETMENİM

24 KASIM ÖĞRETMENLER GÜNÜ ÖZEL EKİ

Dergisi

ATATÜRK'ÜN KÜTAHYA LİSESİ'NDE ÖĞRETMENLERE YAPTIĞI KONUŞMA

"Muallime hanımlar ve muallime efen-diler, bu İrfan yuvası altında hepiniz bir arada görmekten hepinizin selamla-makta çok memnunum."

Memleketimizi, toplumumuzu gerçek hedefe, gerçek mutluluğu ulaşmak için iki orduya ihtiyac vardır. Bir vatanın hayatı kurtaran asker ordusu, **digeri memleketin geleceğini yoğunur İrfan ordusudur.** Bu iki ordunun her ikisi de kıymetlidir, yücolemdir.

Fakat bu iki ordunun hangisi daha değerlidir, hangisi bir diğerinden üstünür? Şüphesiz böyle bir tercih yapılamaz. Bu **İkinci ordunun ikisi de hayatıdır.**

Yalnız siz İrfan ordusu mensupları, sizler menşüp olduğunuz ordunun değer ve yükseliğini anlamak için sunu söyleyeyim ki sizler ölen ve **öldürüren birinci orduya, nice öldüğünü Öğreten bir orduya mensupsunuz.**

Biz iki ordudan birincisine, vatan eğinemeye gelen düşman karşısında kan akturan **birinci orduya -bütün dünya bilir,**

bütün dünya sahit oldu ki- pek mü-kemmel sahibiz.

Vatanın dört sene önce dörtüğü büyük felaketten sonra, yoktan var olan bu ordu, vatanı yok etmeye gelen bu düşmanı kutsal vatan toprağındına bogup mahvetti. **Yalnız bu orduya sahip olmakla, işimiz bitmiş, gayemiz bu ordunun zaferyle son bulmuş degildir.**

Bir millet, İrfan ordusuna sahip olma-dıkça savaş meydanlarında ne kadar parlak zaferler elde edersse etsin, o zaferin köklü sonuçlar vermesini anacak İrfan ordusuya münükündür. Bu ikinci ordu olmadan birinci ordunun elde ettiği kazanımlar sönük kalır. Milletimizi gerçek mutluluğa, kurtuluşa ulaştmak istiyorsak, bizi ölümden kurtaran ve hayata götüren bugünkü idare sekili-mizin sonusunu istiyorsak, bir an önce büyük, kusursuz, nurlu bir İrfan ordusuna sahip olmak zorunluğunda bulunduğuumu inkar edemeyiz.

Eski idarelerin en büyük hırçılıkle-rinden biri de İrfan ordusuna layık olduğunu öncemi vermemeleridir. Eğer onem verilseydi, geleceği emanet ettiğimiz sizlere, gelecek kadar güvenilir bir mevkii verilmesi gerektirdi. Henüz üç dört senelik hayatı sahib olan milli idaremizde İrfan

ordusu ile layık olduğu kadar ilgilen-i-lememiştir. Fakat buradaki mecburiyeti milletin minneverleri olan sizler elbette ki daho işti takdir edersiniz. Bütün kuvvet-imizi yalnız cephede toplayınca mecbur olduğumuz bu kusa süre içinde tabiatıyla İrfan ordusuya gereğince mesgul olama-dık. Lakin Cenab-ı Hakk'a şükürler olsun ki düşman karşısındaki aziz ordumuz için harcadığımız bütün emekler mutlu sonu-cunu verdi.

Aranka bundan sonra aynı kurvet, aynı faaliyet, aynı istekle İrfan ordusuna için çalısanız ve birincide olduğu gibi bu ikinci ordudan dahi emeklerimizin, faaliyetlerimizin mutlu ve başarılı sonuçları-ri aynı parlaklıktta elde edeceğiz.

Arkadaşlar, asker ordusu ile İrfan ordusu arasındaki birliktelik ve alâkayı belirtmek için sunu da ifade ediyim, kıymetli bir eserden ordunun ruhu kumanda he-yetiştir deniliyor. Hakikaten böyledir. Bir ordunun kıymeti kumanda heteyinin kıymeti ile ölçülür. **Siz öğretmenler, sizler de İrfan ordusunun kumanda heteyinizsiniz.** Sizin ordunuzun kıymetini de sizlerin kıymetinizle ölçülecektir. İstiklal mücadelesinde üç dört senedir düşmanı topraklarında mahvitemek için yaptığımız savaşla ordunun ruhu olan kumanda heteyi değerlerini yükselttiğini nasip etmişse, bundan sonra yapacağımız yenilikler milletimize bir karanlık gibi čiken genel cehaleti mağlup etmek sa-vasında da İrfan ordusunun ruhu olan siz öğretmenlerin aynı yeteneği ortaya koymayaçınızda eminim.

Bu konuda size güveniyorum ve saygı ile selamlıyorum."

(KÜTAHYA LİSESİ - 24 MART 1923)

"Öğretmenler her fırsatın istifade ederek halka koşmalı, halk ile beraber olmali ve halk, öğretmenin çocuğa yalnız alfabe okutur bir varlıktan ibare olmayacağıını anlamalıdır." 1927

FELSEFE ÖĞRETMENİMİN ANISINA "FÜSUN'LU" SUYLA TEMAS

Yazar: Nezihe Altuğ

Edebiyatı değer verdigim yazarlarla ilişkili tarzum belirleyen temel itkinin, İlk temas anında yaşadığım keşif ve keşfedilme duygusunu olduğunu zamanla anladım. Başlangıç anlarında daha sonra hissedildiğeme bir gizem vardı. Bu gizemi koruma ikisi, o kişilere yaşadığım ilişkisini, hep İlk kurşuna anında kalması doğrultusunda bırakılmıştı ben. Prof Dr Füsün AKATLI'ya yaşadığım şey böylediydi. Oğlum *Başar ALTUĞ'un hocası* olan Prof Dr Füsün AKATLI artık benimde hocamı.

Sağlıklı tanışma fırsatı bulamadığım ama çok kez gördüğüm, her kitabı kitaplığımın başköşesinde olan, Füsün Hocanın yazıları benim için su gibiydi. İnsan evindeki müslükten akan suyu, geldiği yeri merak etmeden, kaynagini görmeden her gün bol bol kullanır ya, o benim için "su" gibiydi. Oğlum sayesinde sularının hiç eksiklenmem akıyor, tüm yazdığı kitaplar raflarında okunamaz bekliyordu. Bir solukta okuyorduk." Felsefe yapıyordum" bize, kendimizce evde. Onun ölümünün ardından düşünceleri bilgi şöleni bize her gün vardır. Oğlum ve ben onun "Açyla, Sevgile, Kahramanca" kitabıyla her gün büyüler yazıp felsefe yapıyor ve her gün ona öykünüyorduk.

DOĞUS Üniversitesi tarafından düzenlenen Prof Dr Füsün AKATLI'ya saygı etkinliği büyük ustalarımız tarafından yapıldı. Doğu Üniversitesi rektörleri Prof Dr. Mithat UYSAL, Felsefe Penceresinden; Hilmî YAVUZ, Prof Dr. Ahmet ARSLAN, Prof Dr. Kurtuluş DİNÇER, Dr Oruç ARUOBA, Tiyatro Penceresinden; Şekin SELVI, Tilbe SARAN, Yiğit SERTDEMİR, Edebiyat Penceresinden; Doğan HIZLAN, Selim HERLİ, Tahsin YUCEL Onu anıtlattılar bize. Onun Anısına her sene Doğu Üniversitesi tarafından "FÜSUN AKATLI KÜLTÜR ve SANAT ÖDÜLÜ" düzenlenmesine karar verilmişti bu seneki ödüller değerli yazar dışişmecilerinden ödünlere vermekten, Leyla ERBİL'e verildi.

Sunum yaparı Hilmî Yavuz o görkemli durusuya salonu dolduruyordu. Samimi amanlı gözlerimizi bugulandırdı. Hani gözümüzü silemekten hile, Hilmî Yavuz Hocayı görmeyeceğimiz bir anan bile ne kadar değerli olduğunu gördüm. O gün kendimi çok değerli hissettim. Büyülesme ustaların arasında olmak yüzlerce yazarına ve onların arkasındaki bize iletken yazarların sırırmı merak ettim. Konuşmalarından şunu edinirdim. "Hayatın her alanından edebiyant..."

Bilimle uğraşma, dahasi teknik alanında dönüp dolasma, edebiyat ve sanatta beslenmeyen, hele hele felsefenin uzağından kalmışsa verimli olamaz. Edebiyat ve sanat "daha çok insan olmanın" kapsamını açar; o kapadın içeriye gelenler,

hangi meslekten olursa olursan, yaşamı ve insan olmanın serüvenini daha yukarıdan görüp, tanımı fırsatını elde eder. Bu gün çok mutluyum. Büylesine değerli hocalar, yazarlar, tiyatrocular, öğrenciler arasında. Flaşlar patlattyordum ustalarımızla, ölümsüzleştiriliyorum onu anlatan her anımı...

Düşünce ve sanat insanların gülər yüzyileşkeşen kişi Zeynep ALTIKOL simsiyah gözlerindeki hüzünle beraber bir o kadar da büyleşine değerli bir anneye ve Metin ALTIKOLAR gibi sair ve比べ kahraman bir babaya sahip olmanın gururu hâkıflarıyla karşılaşır bizi. Her ustayı sahneye davet edisinde, sesinin timanındaki matemini ve hüznünü yörengeye gömerek coşkuyla anons ediyor...

Onlu tiyatrocu Tilbe SARAN, bu günün anısına annesine verdiği mektubu okuyor. Gözyaşlarını tutamıyoruz. Bende bir mektup yazıyorum hemen orasıktı.

Sevgili Hocam;

Siyah beyaz bir inceliğin vurgusunu yapar gibi anıyoruz adını... Vârlığını devam ettiren o asıl samimiyetimizle, elimizin değdiği satırlar tuşuyor belki de bizlere bugün senin başınısan anlatmaya... Ve adının en çok "edebiyat sevgi" kollarında nefes alısim yasıyorum dün gibi buglin de. Özľüyorum... Elinin teri ya da gözünün yaşı sildiği için okunamayacak hale gelmiş mektupların sahiplerinin yaşadığı zamanları sen bilden daha iyİ bilirsin... Bir bilgihayar monitorlarından ya da bir telefon ekranından bize ulaşan seslerle mürekkebi damlayan bir kalemden duyanı satarız, içimizde uyandırıldığı hissi es tutamıyoruz čünkü. İstiyoruz ki bize seslenenin kokusunu, parmaklarının dokusunu, dokunuşunu koparsın gelirken... Elinin değdiği satırlara, de¤dirilen elimiz... Yüzümüzü sürelim, satırların hasretini... Senin, kâğıda seslenmekleni duyursun bize, hayatı hâkimi, cümlelerinle öğrenelim...

Her seferin de geçmiş zamanı düşünmeden bekleyelim... Aynı heyecanı... Ve aynı samimiyyeti, geçen sabahı ulummasına alırdımadan içimizdeki satır sırasıyla, bize senin gibi sevdiliğimizin sesine kulak verelim... Bir fanean kahyemin bugusunu, geceden düşen yıldızların işgini tutuştururken, zarflarımızın kóşesine... Özlemi şebnemlerini de burakalm yüzüne, yollarının kuraklığını diadinsin diye... Mesafeleri yurtarken, kâğıtlardan sarkatalım sözümüzü... Uzun boylu, samimi ve vakti cömert cümleler, hasret büyütüyor yokluğun, yüreklerimiz dayanmıyorsa, uzayan mesafelerine... Bir kısmımız yine mektubumuzu sıcağıyla entiyorum üzlemi... Samimiyetin, "İçimden geldiği gibi"nın en yahş hali... Ve en gerek... Biz bugün sana sesleniyoruz... Karşımızda duran varlığını ve canlılığını yüz sürerek, açıyoruz kapılanı... Ve bekliyoruz, sesine dokunmak isteyen herkesi, senin kitap sayfalarına.

GÜLLERE ADANMIŞ BİR ÖMÜR...

Güllere adanmış bir ömür bizimkisi,
gonca güllere...

Camdaki buğdayı çocukların öfkesi
Aynadaki suretimdir yarılara yansyan
ışık

Ziller uslattır yürekleri birbirine
bağlayın.

İçindeki çocuğun göz yaşları çağlayan
Gene gülér yetiştiren bahçıvanım ben
Yani öğretmen!...

Süzülen kanadırmış tutusak yüreklerin
Eriyen mum misali yandıken aydınlanır
ufuklar

Keskin bir ışığın karanlığı delen
Bir çığlığım Edirne'den Kars'a
yankılanan

Benden doğar akarsular ve güneş.
Feslegeler yetistişen bahçıvanım ben
Yani öğretmen!...

Şehrin ugulutsunda sükünetim,
Karanlıklar içinde turk bir ay ışığı
Harmanlanmış sevgiyim yüreklerde
Duayın göğün yedinci katında kabul
bekleyen
Umuda bakan gözlerin mavisiyim
Sardunyaalar yetistişen bahçıvanım ben
Yani öğretmen!...

Bir sabah rüzgânyım, püfür püfür esen
yel
Aklım Yunus, kulübüm Mevlâna'dır benim
Hicrîn atesine bir damlaçık su
Anadolu bozkırında açan kardelen
Gönlüm ummanıma aksa sel
Karanfiller yetistişen bahçıvanım ben
Yani öğretmen!...

Şiirler, masallar, kırık dökük hikâyeler
geçer düşlerinden
Gögümde parıldalar, bilyör yıldızlar
Çatlamış yüreğime rahmet yağmurları
yanıyar
Çorak talaralara güler dikerim, boynu
böyük gülér
Derede, tepede, kırda izim var
Yasemînler yetistişen bahçıvanım ben
Yani öğretmen!...

Bir denet gülüm kırık vazolarda solmaya
mahküm
Toprağa düşen buğday tanesişim

Bire bin veririm hoynat rüzgârlara
rağmen
Sonsuzluğa açılan yelkenliyim açık
denizlerde
Çiçekler kokusunu alır benden
Menekşeler yetistişen bahçıvanım ben
Yani öğretmen!...

Meeun'un kalbinde yanın sevda
atesiyim
Serçelerin sırtına binse de develer,
Düşmanının umarsızlığını, irfan
bayrağıym ben
Kökümüz eylüllerde gönüllü umut
taçırıym
Kanın kılçı damarlarında gezer
gençliğin
Şebollar yetistişen bahçıvanım ben
Yani öğretmen!...

Kalemdeki mitrekkep alın terimdir
Koca dünyaya kaybolur avuçlarımıza
Gökyüzünde salınan uçurtmayı ben
Kır çiçeklerinde üşen şenlem
Ağrı bul eyleyen Eyüp'ün sabrı
Çığdemler yetistişen bahçıvanım ben
Yani öğretmen!...

Yanık bir eğziyim hasret türkülerinde
Malazgirt'te paslı bir hançer, Patnos'ta
yalnızlık
Safrabolbu'daki atışap evin sofasyonum
Tokat'te genç kızların kırkıdı acı tütün
İdere lambusundan titreyen los ışığım
Gelinekler yetistişen bahçıvanım ben
Yani öğretmen!...

Anadolu yollarında kağınlar benden
geçer
İrmakları besleyen kaynak benim
Yarının türküsünü söyle dudaklarım
Toprak kokar minik elleri çocukların
Ben ki yüce dağ başında sönmeyen ates
Sümübüller yetistişen bahçıvanım ben
Yani öğretmen!...

Ağrı Dağı'nda tipi, Bolu Dağı'nda
gürgen
Gelinlik bir kazan sandığındaki ceyiz
Parmaklılar arasında bekleyenlerin diliş
Garip bir köylünün ayağında yurtick çark
Örencinin elinde hembeyaz tebeşirim
Gülhaniler yetistişen bahçıvanım ben

Yani öğretmen!...

Gözlerde parlayan nur, şairin dilinde söz
Cerrahın elinde meşter, alimin hokkasında
mitrekkep

Kanılgınlık yakılan mum, kanayan yumuş
merhem

Dede Efendi'de yanım kalmış şehnaz bir
şarkı

İnsanlığın ilk babası cennetten kovulmuş
Âdem

Bin bir renkte oğan çiçek, her bir güzel
şeyim ben

Yani öğretmen!...

Öksüzlere sıcak kucak, ezilene çelik
bilek

Zalime saplanan kılıç, susayana soğuk
pmur

Şeytanın yanında melek, dudaklarda
kulut dilek

Hâkimin kalbinde viedan, mahkûmun
inceye umut

Garibin tutan eli, aşığın sazinin teli
Misk ü amber kokan öpülesi elim ben

Yani öğretmen!...

M.Nihat MALKOC

ATANIN ÖĞRETMENİ

Atasından aldığı güçle
Yurtidü kötülüklerin üstüne
Uyarılık bilincyle
Aştu tüm engelleri
***

Öğrencileri de onu izledi
Yılmadı hiçbirini
Dömmediler asla geri
Erdem ve özerki oldu ilkeleri
***

Açıtı bahçemizin kültür çiçekleri
Aydınlatıcı evrenimi
Öğretmenin güclü eleri
Dedi, ileri hep ileri!
***

Güzelliklerle dolup taşalım
Sevgi, bilgi kanadına tutunup
Hür inanıklere uçalım
Onu yılda bir kere değil
Her gün, gece gündüz analım.

Erhan Tığlı

"Milletçileri kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenlerdir. Öğretmenden, eğitilciden mahrum bir millet henüz millet namını almak yeteneğini elde edememiştir. Ona basit hir kütte denir, millet denmez."
1925

H. Ataturk

Yandaki satırları 21 yıl önce, Diyarbakır'da ilk görev yerimde yaşıyordum. Aynı okuldan mezun olup aynı bölgeye atandığımız iki arkadaşımız ve onlarcı öğretmen teröre kurban gitmişti. Olaylardan dolayı bazı öğretmen arkadaşlarımız ya tayinini çekarttırya da istifa ediyorlardı. Kurşuna dizilme sırasını gözlerini bağıt, elleri arkadan kelepçeli bekleyen mahkümular gibiydi. İnsan girdiği ortama çabuk uyum sağlayan mükemmel bir varlık. Sanki hiçbir sey olmamış gibi dersinize girip çıktı, inatla görevimizi sürdürdüyorduk.

İki yıl önce, adlarını bile unuttuğumuz, o sıkıntılı geceleri yaşadığımız köydeki öğrencilerimizden birisi aradı. Şaşradık. Sınıf öğretmeni olmuş. Bir diğeri üniversitede bitirip bir şirkette işe başlamış. Ses tonları minnet doluydu. Bizi nasıl buldular kim bili ama eğer o sıkıntınlara katlanıp o köy okulumda iki sene kalmasaydık, o okul kapansayıdı, bizi arayan çocukların ne iş yaparları bilmiyorum. Bunun gibi binlerce öykü olduğunu biliyorum.

Öğretmenlik koca bir güneş gibidir. Tüm öğretmenlerimin bu anamlı gününü kutluyorum. Saygılarımlı sunuyorum.

Havada Ayaz var!

Ali Karakaya / (Öğretmen-Yazar)

"Kalan taş duvarlı bir binadayım. Dışarıda ne kar yağıyor ne de tipi var. Gökyüzünde yanın ay yıldızları bir türlü tutturmuş kendi havasında. Aylardan cylül, belki de ekim. Ama bir ayaz var havada. Taş binanın çatısındaki kırık kiremitlerinin arasından geliyor rüzgarın ışık çalan sesi. Oysa sarırmış sonbahar yapraklarının hisselerinde duymak istiyorum rüzgarın sesini. Bir yalnızlık bir de ben olmak istiyorum. Ama endişe, korku,勘anlık da ısrarlı benimle olmak istiyor. Çay yapmak için piknik tüpünün atesini yakıyorum. İçerisi masmavi aydınlanrıveriyor. Pencereye astığım kara perdeye bakıp aydınla çok görürüm kendime. Çaydan da ıskıtan da vazgeçmiyorum. Elektrik olduğu halde açılmıyorum sönüklü ampulleri.

Yatağıma uzanıp勘anlıkta odanın duvarlarında gezdiriyorum gözlerimi. Köye geldiğimde duvarları sürdüğüm beyaz kırık kiremit gibi görüyorum. Kendimi, arkamda kalanları, çaresizliği düşünüyorum. Özlemlerim içinde bir dağ gibi büyük, bir film gibi geçiyor gözlerimin önünden sevdiklerim. Anılarımı gülümseyeceğim, ama gülümsemeye çok gelir bana.

Dışarıdan köpek havlamaları duyuyorum birden. Yürekim hopluyor. Aniden yattığım yerde oturup fakültede öğrendiğim tahmini uzaklıktı kavrımına kafa yormaya başlıyorum. Köpekler

beş yüz metrede, altı yüz metrede, yüz metrede, on metrede... Havlamaların yaklaşıp yaklaşmadığını hesap ediyorum. Köpekler ısrarla havlamaya devam ediyorlar, solukları çıkışkanmış gibi. Ses yaklaşıyor. Ayağa kalkıyorum. Sesin geldiği yönde pencereye koşup sırayla perdenin ucunu aralayıp bakıyorum. Hiçbir şey seçilmiyor. Köpek sesleri birden kesiliyor. Oysa köpeklərin binden susma-yacığını biliyorum. Memlekette benim de köpeğim vardı, oradan biliyorum. Bikiyorum.

Bir süre sonra insan sesleri gelmeye başlıyor勘anlıkta. Köpekleri unutup sese yoğunlaşıyorum. Ayaklarının ucunda sesin geldiği pencereye doğru gidiyorum. Kapana kusılım bir fare gibiym. Pencereye yaklaşmadan öylece dinliyorum勘anlığı. Fısıltuları duyuyorum. Ayakların ezdiği kükük taşların gürültüsünü duyuyorum. O sesler de bir süre sonra rüzgarın uğultusunda titip gidiyor.

Köpek sesleri çok uzaklardan geliyor artuk. İnsan sesi de yok. Yatağıma uzanıyorum tekrar. Gündüz-kü kıyafetim var üzerinde. Sanki az sonra biri gelip beni alacak gibi hazır bekliyorum. Göz kapaklarım ağırlaşıyor. Hava hâla ayaz. Ama üşümüyorum. İnsan seslerini yeniden duymaya başlıyorum. Bu kez kalkmıyorum. Sesler kesiliyor. Ne dediklerini anlamaya çalışıyorum. Anlayamıyorum. Ama onları görürüm.勘anlıkta bana doğru geliyorlar. Ellerinde parlak şeyler var. Ne olduklarını gözümeye çalışıyorum. Üzerlerinde kafesine benzeyen uzun elbiseler var. Ortalarında ben de varım. Ama ben neredeyim. Çözmemiyorum."

Yeryüzünde barış sağlayacak sihirli değnek analarla öğretmenlerin elindedir. Eğitim demek, vücutta ve ruhtaki güzelliği ve mükemmelliği son mertebesine kadar geliştirmek demektir.

Eflatun

Bir Şefika öğretmen tanırım, ceyrek asırdır

Rabia BARIŞ

Komşuluk kültürünün yozlaşlığı günümüzde, komşularına olan yaklaşımı beni hep etkilemiştir. Bu yüzden onu anlatmak istedim. Şefika Mumcu öğretmeni tanıdığım günden bu yana komşuluk ilişkilerine hayran olmuşumdur. Ona göre karşılaştığı insanların dini, dili, irki görgüsü gönüneği, alt yapısı hiç öncünlü degildir. Okulunda bir öğretmen arkadaşına nasıl davranırsorsa, mahallesinde her konusundaki komşusuna aynı titizlikte önem verir ve böyle davranışın, Komşusu onun başarının tacıdır. Günümüz koşullarında böyle gönül insanları görmek oldukça zor. O, insanların kusurlarını görmemeye çalıṣır, küçük küçük meziyetleriyle, kişilere iltifat ederek onurlandırmır. Şefika öğretmen, tatlı dilli, güler yüzlü, engin gönüllü, dolu dolu, kültürülü, zarif, ömek bir hammetfendi...

Şefika hanım, ruhunu sanat güzellik ile donatmış verimli bir müzik öğretmenidir. Çok güzel saz çalar, güzel sesiyle türkülerimiz can verirken hoş yorumlar katar. Dinleyenlerin tekrar tekrar dinleyesi gelir onu. Marifeli öğretmenim, pek çok

öğrenci yetiştirdi, konservatuara öğrenciler gönderdi. Benim kızımın da öğretmeni olması ve bu sebeple hayatımızda yer alması benim ve ailim için mutluluk verici... Eşiyle el ele vererek terbiyeli, görgülü, görevnekli iki çocuk yetiştirdi. Her ikisi de arzu ettiği yerlere geldiler, ömrlerleri çok olsun. Etrafına güzel örnek olan Şefika öğretmeni çok çok teşekkür ediyorum.

1988'de tanışık, o günden bu güne hiç dejmişmedi Şefika öğretmen. O gündelerde nasıl görülmüş, nasıl tanımışsam, aynı güzelliğe hayatımı devam ettirmekte...

Yıllar önce ona kızımın ağzından öğretmenim diyse bir şiir yazdım. Şimdi düşünüyorum da bu şiir, bugün de yazmış olsaydım sanıyorum aynı misralardan oluşurdu. Teşekkürler Şefika öğretmen...

Gelecek günlerinin güzel olması dileğimle, tüm öğretmenlerin nezdinde öğretmenler günün, kutlu olsun öğretmenim.

Senin için yazdığım şiir paylamak istiyorum:

ÖĞRETMENİM

Dost ararken seni buldum gönül bağında,
lyilik, gülçelik, sevgi var otugunda,
Pare pare güzel sözler gül dudağında.

Canım benim, gülüm benim gül öğretmenim.
Cana cansın, canım benim, can öğretmenim.

Dün sen yardım, bugünde sen, hem de yanında,
Güler yüzün gülürüm sıyor gülün havında
Söyle acıp mielek misin dost diyarında?

Canım benim, gülüm benim gül öğretmenim.
Cana cansın, canım benim, can öğretmenim.

Sen çinarsın, biz fideyiz yanının bağında,
Nağme nağme ses oluruz gönül çağrında,
Aç pazan biziş varız bak muradında.

Canım benim, gülüm benim gül öğretmenim.
Cana cansın, canım benim, can öğretmenim.

Güller versen güller açar gül yanında,
Seni buldum senle doldum bilgi çağrında,
Sen pişarsın, çırpanıyar gül ayağında.

Canım benim, gülüm benim gül öğretmenim.
Cana cansın, canım benim, can öğretmenim.

Sen yürürsün, biz yürürz ilim yolunda,
Vatan, millet bir oluruz bilim yolunda,
Çiçek çiçek açılıñız sevgi dalında.

Canım benim, gülüm benim gül öğretmenim.
Cana cansın, canım benim, can öğretmenim.

"Ulusa gideceği yolu gösterirken dünyamın her türlü ilminden, keşiflerinden gelişmelerinden yararlanım, ana unutmayalım ki asıl temeli kendi içimizden çıkarmak zorundayız." 1923

H. Atatürk

Son Öğretmenler Günü

Fatma Uçarlar / İsparta

Bugün, onun için farklı bir gündü. Heyecanla kalktı yatağından. Bu sabah keyfine diyecek yoktu. Eşinden önce mutfağa, geçip çaydanlığının altına yaktı, tuşunu olmak için banyoya giderken, sesini duyabileceğii bir şekilde radyoya açtı. Sevdigi Türk söyleyişinden. Bu yörenin, yanı Teke Yörüğinin türküsüyyedir Mabküle Kayo'nun söylediği. O'na kalsa radyonun sesini sonuna kadar açar ve Al Yazma oyunıyla Türkiye'yi eşlik ederdi ama olmazdı şimdi sabah sabah.

O'nun bu coşkulu hali, eşini de uyandırılmıştı: "Öğretmenler günün kutlu olsun!" diyerek, tıraş olmakta olan eşinin yanına sıcak bir öpüçük kondu. Eşini böyle neseli görkemten çok mutlu oluyordu. Kolay değil, otuz yıldık berberlikleri vardı. Neler paylaşılmasının ki bu otuz yılda? En mahrum yerlerde görev yaptılar birlikte. Ulaşımı zorlukları, doktoruzluk, elektriksizlik, susuzluk çektiler. Özlemelerini, sevgilerini katik yapıtlar çoğu zaman. Şimdi bu günlerine şükrediyorlardı. Artık en rahat dönemlerini yaşıyorlardı.

Kolay değildi öğretmenlik. Zordu, yoklukta varlığa ulaşmak. Zordu zor almasına ama bir o kadar da güzel ve anlamlıydı. Bilhassa karsı kesmede çocukların okul eğitimlerini sağlamak çok căba istiyordu. Çünkü, bir çok köyde çoluk çocuk demeden her yaşta insanın çalışmasına ihtiyaç vardı. Hıyanıklarını yenileyip, yahut sebzeyi sokula okula yetişmeye çalışan, çalışmaktan ve soğuktan çatlaklı kanayan elleriley tebessüt tutan, kaleml tutan bityük bir hayranlıkla kendisini izleyip onun gibi olmak isteyen öğrencilerinden birbirinden güzel melek sahibi olmuş bir şekilde karşısındı görmek en büyük mutluluktu onan içen.

Bugün de bambaşka bir mutluluğu yaşayacaktı. Çünkü bir davet almıştı. Hem de ilinin belediye başkanından. Öyle duygulandı ki, geceden beri uykuya girmemişti gözünde. Yetmişli yıllarda İsparta'nın en mahrum bölgesi olan Sütçüler'de içinde okuttuğu öğrencisi şimdi İsparta

Belediye Başkanı'ydı. Öğretmenler günü nedeniyle vereceği yemeğe davet etmişti kendisini. Üstelik O, günün onur konuğuydı. Öyle ya koskocan Belediye Başkanı'nın öğretmeniydi.

Belliğiyle yemek yiyeceği, belki de içinde dudaklu heyecanından olsa gerek bir iki lokma ile geçtiirdi kahvaltısını. Pencere önünde bulunan koltukta otururken, bir yandan caddede akan trafiği izliyor bir yandan da eşinin yaptığı kahveyi yudumluyor. Hayret, insanların ne kadar çok acelesi vardı. Trafik değil yaşamdı sanki caddede akan ve ne de lütfi geçiyordu ömr...

Tüm mescitlerin ve ilinin protokolü ile birlikte yemekte bulunulmadı. O'nun çok büyük bir hayecanı vardı, hele ismi okunup da sahneye çıktığında duyduğu hisleri anlatmak imkansızdı. Bu zamanların minik delikanlısı, öğrencisi şimdi O'nun Belediye Başkanı'yı ve onun elinden almıştı hediyesini. Bu yüzden O'nun hisleri diğer öğretmenlerinkinden çok daha farklıydı, yoğundu. Tören anna mutluluğundan ve duyduğu gururdan dolayı duygularını kontrol edememiş ve birkaç damla gözükmüş elinin tersiyle silmişti.

Yarım asır devirmiş olmasına rağmen kendisi bir çocuk gibi hissetti. Arnesiyile paylaştıktı istediler mutluluğunu. Anne kucagiının özlemini duydular, onları görmeye, O'nun büyütüp bigirene getiren annesi babasının ellerini şöpeli gönlülleri almaya mahyrdu. Hava da gizeldi içinde tarifi imkansız bir hafiflik ve huzur vardı. Yüreğinde adeta koşuyordu. Çevre yoldunda bulunan servis yoldan bahs etmeye doğru giderken hâlâ günün heyecanı ve gururu içindeydi. Aksan haberlerinde anna törenini izleyerek o anı bir kez daha yaşamak istiyordu. Ertesi gün de mutlaka yerel gazeteleri almaya mahyrdu. Çünkü Belediye Başkanı'nın öğretmeni olması nedeniyle basının ilgi odağı olmuştur.

Ne olduğunu anlamadı, büyük bir hızla üzerine gelece aracılık görevinde yarapabile-

ÖĞRETMENİM

Avucunda gün ışığı doluydu
gördüm
konuşurken inciler döküldü
dudağından
ve nur aktı gözlerinden
gönlümüze

Sayfalarımız bomboştu
öğretmenim
dünyayı doldurdur
defterimize

Yürekten geliyor saygılarımız
Bir anaya
Bir ATA ya
Bir size

Nevin Konuk 1991

ceği bir şey kalmamıştı. Bir anda büyük bir acı duydular, her şey karardı. Çarpmanın etkisiyle birkaç metre savrulmuş olmasına rağmen koltuguundan o günün anlamını taşıyan bediyesi siki siki dürüyordu.

Aksan haberlerinde Ispartalılar, Ali Öğretmen'in öğretmenler günü nedeniyle Belediye Başkanı'yla birlikte mutlu günlerlerinin ardından, iki saat sonra çevre yoldunda trafik canavarına kurbanlığı haberini büyük bir üzüntü içinde izliyorlardı.

Evet, caddelerde akan trafik değil, trafik canavarı ve Azra'llı...

Not: Yaşamış bir olaydan esinlenerek yazılmıştır.

"Eğitimdir ki bir milleti ya hür, bağımsız, şanlı, yüksek bir topluluk halinde yaşatır; ya da milleti esaret ve sefalete terk eder."

ÖĞRETMENİM

BÜYÜDÜ SENİN VARLIĞINLA
DOĞAN GÜNE AÇILAN AVUCLARIMIZ...

İnsanların en gizeli,
Öğretmenim, canım benim.
Her an öpülmeli eli,
Öğretmenim canım benim.

Önce dilimi öğrettin,
Tek anahtar ilim dedin.
Adam gibi adam ettin,
Öğretmenim canım benim.

Çöllerimde pusulasın.
Ömrünce saygı bulasın.
Hep sevgiyle dolsun tasın,
Öğretmenim canım benim.

Sevdirdin bizlere yurdum.
Gezdirdin kuzuya kurdu.
Zenginliğin onurundu,
Öğretmenim, canım benim.

Bazen ellerin başında.
Çok kez tad idin aşında.
Hem bacımsın, gardaşım da,
Öğretmenim canım benim.

Aynamdaki pası sıldın.
Coğrafyamda, ilçe-ildin.
Aşkımu sevdâmu bildin,
Öğretmenim canım benim.

'Bayrak' dedin, 'vatan' dedin.
Geçmişime, 'atan' dedin.
En mühimini tutan dedin,
Öğretmenim canım benim.

Yılda bir kez anmak ayıp.
Sensiz her an, bende kayıp.
Seviyorum sizl, sayıp,
Öğretmenim canım benim.

ALİ RIZA NAVRUZ
KAYSERİ

BU NESLİN MİMARI OL

(24 Kasım Öğretmenler Günü)

İlim, fcn ile yoğun aydınlat onlumuzu
İşığa doğru çevir görelim yönümüzü
Geliştirip Türkçeyi konuşsaç dilimizi
Fikri hür, viedamı hür, bu neslin mimarı ol.

Yüreğinde sevginle besle yaşat onları
Vatana hayırlı kıl emanet bu canları
Ver eline bayrağı kaynar iken kanları
Fikri hür, viedamı hür, bu neslin mimarı ol.

Yükle engin bilgini, görgü, kültür strayla
Sana duyulan sevgi ölçülür mü paraya
İştişarede bulun ödüllendir kurnayıla
Fikri hür, viedamı hür, bu neslin mimarı ol.

Gel bu güzel tablonun içindeki resim ol
Başöğretmen Atatürk izinden git ömrek ol
Yemin ettin ant içtin bu vatana köle ol
Fikri hür, viedamı hür, bu neslin mimarı ol.

Kayaturan öptüğüm bir el var o da senin
Mesleklerin kutsalı seninki öğretmenim
Feda olsun vatana var olan şu bedemim
Fikri hür, viedamı hür, bu neslin mimarı ol.

Şevki KAYATURAN

ÖZEL AÇIK ADA BUTİK DERSHANESİ

Eğitimiçi olan kurucularımız, branşlarında uzman olan öğretmenlerimiz, işlerini önemseyerek eğitim biliminin ilkelerine uygun olarak yaparlar.

Dinamik eğitimiçi kadrosu olan kurumumuzda;

- İlköğretim (4,5,6,7,8) öğrencilerine 8-12 kişilik sınıflarda,
- Ortaöğretim (9,10,11,12) öğrencilerine 4-6 kişilik sınıflarda okul müfredatına paralel programla eğitim-öğretim yapıltı.
- Okul sınavlarına hazırlık çalışmaları,
- SBS,YGS,LYS hazırlık çalışmaları (test çözme teknigi,zamanı doğru kullanabilme ve sınav taktikleri),
- Eksik bilgisi tespit etme ve tamamlama,bireye özel öğrenme becerisi kazandırma çalışmaları(ettüt programlarıyla),
- Eğitim-öğretimin yılı boyunca deneme sınavları ile başarıyı birebir izleme çalışmaları,
- "Bireysel Öğrenci Koçluğu" yapılır.

Ayrıca çağınızın sorunu olarak görülen dikkat ve konsantrasyon eksikliğini giderme,hafıza ve muhakeme gelişimini sağlama amacıyla AYQDO (beynin egzersizleri)programı uygulanmaktadır.

"Başarı asla tesadüf değildir." Her öğrencinin mutlaka ulaşabileceği başarı seviyesi vardır.Katkımız olması dileğiyle...

"Hiç kimse başarı merdivenlerine elleri cebinde tırmanmamıştır."

J.Keth Moorhead

ADRES:MEHMETÇİK SOKAK GÖKBAKAN İŞ MERKEZİ NO:6/I BAHÇELEYVEL/İSTANBUL

www.acikadadershanesi.com

Tel: 441 16 16 • 441 15 17

Kasım'da birbirinden güzel beş yeni kitap!

Hem kitapçılarında hem de TÜYAP Kitap Fuarı'nda...

Bilgin Adası'nın korkusuz gezğini Ege'ye birlikte Everest'in doruğundan Amazon ormanlarına kadar gezerken; Liz Kessler'in kitabıyla Alpoints Adası'ndaki Emily'ye uğrıyoruz. Koray Avci Çakman yeşil ördekle yeşil karganın, dans eden maymunun ve diğerlerinin hikâyelerini anlatırken; Sevim Ak bizleri serüven meraklısı Köstebek'in kavanozundaki hazinelelerle bir düş yolculuğuna çıkarıyor.

Refik Durbaş'ın şiirlerini bir araya getirdiği kitabı da, her yaştan çocuklar için...

Okumaktan hiç vazgeçmemeniz dileğiyle...

İletişim: ODTÜ İLET-JU 74, 06500 Galatasaray, İstanbul
T: 0312 546 8247 F: 0312 546 8262
www.oyuncak.com.tr E: oyuncak@otokom.net.tr

- [Facebook](#): Erba_Gezen_Gizemli_Kutularimiz
- [Twitter](#): @Oyuncak_Otomotif

"Dünyanın her tarafında öğretmenler, insan topluluğunuñ en fedakar ve muhterem unsurlarıdır."

J. Atwater

ANALAR DOĞURUR, ÖĞRETMENLER YETİŞTİRİR

Nevin KILIÇ

Öğretmen, insanları eğitmeyi ve öğretmeyi mstek odin, eğitim kurumlardan çocuk ve gençlerin eğitim öğretimlerine rehberlik eden, yla veren ve yaşam hazırlayan kimdir.

Eskiadən Öğrəməne "Muallim", öğretmən yetiştişirən okula da "Muallim Mektebi" denirdi. Ülkəmizdə öğretmen okulu ilk kez 16 Mart 1848'de açıldı.

Osmalı İmparatorluğu döneminde eğitime ve öğretimne önem verilmeydi. Az sayıda okul vardı cumhuriyetin ilanıyla birlikte yurtdışınızın her yanına yeni yetenekler açıldı. Okul çağında olanlar bu okullarda okumaya başladı.

Atatürk, eğitimim, öğretimin yayılmasından, yuvguşmasından yanaydı. 1928 yılında Anıtparş hərflərinin kaldırılış yenice kullanılmakta olduğumuz Türk hərfərinin kabulü təm yurta sovən yaradı. Halkın yeni hərfi kisa süredə öğrenip dəha qəd yurişən okur - yazıcı olmasına sağlamış amaciyla yegan bir cəhəmətə basıldı. Okuma - yazmayı yaygınlaşdırmaq üçün okul çağlı dəqiqələri yurtagalara okuma - yazma öğretmək oğullar nəcib. Bunaqla. Millət Mekləti adlı verdi.

Atatürk, öğretmenlerin Ulusal Kurtuluş Savaşı'nda nasıl canla başla çalışıklarını yakından izlemiştir. Yurumuzdan günümüze kadar yapılan her eğitim kurumu tarafından paylaşıldığı strateji, öğretmenler Öğüt Kurulları oluşturarak halka ulusal bağımsızlık, Ulusal Kurtuluş Savaşı dündeceklerini yayıyordu. Öğüt Kurulları dışında öğretmenler 14 eğitim kuruluşu ile birlikte Milli Kongre Cephesi'ni kurdular. Milli Kongre Cephesi, düşmanları Izmir'i işgal ettileri günde Sultanahmet Miting'i hazırladı. Bu mitingen konuşmacılar arasında en çok öne sürülen adı Atatürk oldu.

Atatürk'ün 100. doğum yıldönümü 1981 yılında, 24 Kasım'ın her yer Öğretmenler Günü olarak kutlanmasının kurucusu olmuştur. Kurtuluş Savaşı'nda kazandıkları sonra, 29 Ekim 1923'te Cumhuriyet'i kuran ulu önder Atatürk, askeri ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda birçok yeniliği başlatmıştır. Bu yeniliklerden biri de, 1 Kasım 1928 tarihinde ekiplerin 1353 sayılı kanunu, Arap alfabetesi yerine Latin alfabetesini kabul etmeyi olmuştur.

Bu tarihten itibaren yeni harflerin öğrenilmesi ve okuyazarsın sayısının artırılması konusunda büyük bir seferberlik başlatılmıştır. 24 Kasım 1928 tarihinde açılan, Millet Mektepleri'nde, yaşlı, genç, çocuk, kadın... Herkese yeni harflerle okuma yazma öğretilemişdir. Millet Mektepleri'nin açılması ve Atatürk'ün Başöğretmenliği kabul tarihi olan 24 Kasım günü, 1981 yıldından beri Öğretmeler Günü olarak kutlanmaktadır.

Öğretmen; yapıcı ve yaratıcıdır. İnsan haklarını saygıdır. Öğretmenler sevgi dağıtıcı, içimizi aydınlatır. Bizi doğruya yönlendir. Bilgili kişiler olmamız için çaba gösterir. Dünyayı tamam. Öğretmen her alanda yeniliği, yenilemeye savunur. Gerçekleri anlatır. Beceri ve yeteneklerimizin gelişmesini yardımcı olur. Kısaca analar doğurur, öğretmenler yetiştirebilir.

İnsan, dünyaya geldiğinde, daha bebek iken gözlerini açar açmaz çevresindekileri hissetmeye çalışır. Yemeği, içmeyi, emeklemeyi, yürümeni, koşmayı ve konuşmayı öğrenir. Tüm bireylere kazın yine de yardımına muhtaçtır.

İnsanın yaşamındaki ilk yaradımları, öğreticileri anne, baba, abla, ağabey, nine ve dedesi. Bütünlük gelişen çocuk bilgilenmesine silencce girer. Bu nedenle aile içi eğitim ve öğretim yetersiz kahr. Çocugun bu döneninde ihtiyac duyduğu bilgileri, ancak okulda öğretime kılavuzluğunda sistemi bir eğitimiyle olacağ ve yönlendirilecegi somut olarak ortaya çıkmıştır. Okulan ve öğretmenin devrede girmesiyle uleminin bir konusunda somutu çözüller. Başarı çocuğun kendisi, aile ve öğretmen den oluşan bir üçgenidir. Çocukun öğrenme kabiliyeti istenilen ve zekâsını yanında almanın idealis

sevgisi ve yoldanızdeleri kadar öğretebilmek
yetenek bilgisi ve çok etkili biri olmak
etkisi de çok önemlidir. Eğer bir çocuğun
aile-öğretime ihtiyacı ne kadar uyumlu
olursa başarısı da o kadar çok olur.

Bir ulusun çağdaşlıklarını düzenine eri-
şebilmesi; eğitim ve öğretimin kalitesi ve
bilimsel yöntemlerle yürütülmesi ile ancak
...
...
...
...
...
...

Eğitim sorunlarını çözen uluslar; kültür, sanat, bilim, teknoloji, sosyo-ekonomik

alanında da kalkınmış ve ilerlemiştir. Kalkınmanın temel şartı efülüm ve ökretimdir.

Öğretmenler gönülden amaci öğretmenin toplumdaki yerî ve rolü önemini ve değerini nedir, sorularını helâklemek ve öğretmenin öğrencilerin sosyal gelişim süreçlerinde rolünü anlamanı istemektedir.

olması gereki yüce oruna oturmaktır. Öğretmenlerin kendisi aralarında bağı kuvvetlendirmek, üngenciler ile aralarındaki sevgi, saygı ve dayanışmayı güçlendirmektedir. Emeği olan öğretmenleri saygıyla anımsak ve yeni alamını öğretmenlere mesleklerinin kutsal bilincine varmalarını sağlamaktır.

Atatürk diyerek "Dünyaann her yerinde öğretmenler toplumumuzın özerik ve en saygideğer öğeleridir." Yüzüllü öncesi de Dİroyen, "Yeryüzünde öğretmenlerinden daha şerefi bir meslek tanımıyorum." demiştir. Socrates ise öğretmenin ve öğretmenliğin önemini, "Dünyada her sey deger biclebilir, ama öğretmenin eserine deger biclemez. Çünkü onun eseri hem seydir hem de hiçbir seydir," diye belirtmektedir. Hz. Ali, öğretmenliğin paha biçilmez değerini en kısa ve etkili biçimde, "Bana bir harf öğretmen kırk yıl küllesi olurum." diverek ifade etmektedir.

"Ölkemizi gerçek hedefe, gerçek mutluluğa kavuşturmak için iki orduya ihtiyaç vardır: Bir vatandaşımızı kurtaran asker ordusu, diğer milletimizin geleceğini yediren iğrenç ordusudur." döviz Atatürk.

Millet Mekteplerinin açılış ve ulu önder Atatürk'ün Başöğretmenliği kabulünün bir yıl dönümünde daha öğretmenler gününük birlikte kutlamamın mutluluğu yaşıyor, öğretmenler gününük en içten duygularını kutluyorum.

Öğrenmenin de maliyeti vardır; önceden öğrenenler indirimli fiyattan öğrenir; otoriteden öğrenenler özgürlük bedeliyle öğrenir; deneyerek öğrenenler etiket fiyatından öğrenir; hayatı öğrenenler gecikme zamıyla öğrenir; hayatı da öğrenemeyenler hoşça hayatlarıyla öğrenirler.

Arthur Miller

TEKAÜTÜN RÜYASI

Tekaüt; 'ise yaramaz' demekmiş.

Sahi biz hittik mi artık arkadaş?

İşti bittiş bir eşya gibi, söyle mi?

Güçlümü gidiyor biliyor musun?

'Dünya varmış hemen ayrı' dediğim ya,
Senden bir yıl sonra da ben noktaladım
O diğer dünyayı.

Dünya tabii ki var arkadaşım,

Dünya kocaman...

Ama alışıktığım dünya bu dünya değil.
Çevrek asırdır onların dünyasında

Onları böyle yadı...

Bu dünya başka, bu dünya yavan,

Bu dünya bize göre değil.

Belki inanmayaçakım arkadaşım,
Bu gün, bir rüya ile fırladım yatağımdan.
Bu gün, aynılık yüzü çocuk sesleriyle
Böülüdü uyuklara.

Aklımda kalın bir dize var ki...

Sanki hâlâ duymaktayım.

'Haydi gel! Haydi gel!' sözleriyle
Çınlatıyorlardı ortağım adeta,
Çiviliç, kuşlar gibi...

Kırda myıldık, koroda myıldık

Anlayamadım....

'Dünya varmış!' ...

Dünya tabii ki var, dünya kocaman.

Bulabildin mi bu dünyadı arkadaş,

Sevgiyle bakan perillerini, gülleri?

Bulabildin mi almadan verileri?

Bulabildin mi, karşılıksız sevileri?

Ozluyorum be arkadaşım! Ozluyorum!
Bir ciğle burnundan aksı gizlemeye

çalışan,

Diger kohuya, aşağıya kayan pantolonumu

Yukarıya bir santim kaydırınverse,

Mutlu olacak küçük oğlannı,

Pat pat yürüyerek, tahtaya kalkışını

özliyorum.

Bir aña sevgisi ile ona bakmayı,

Çakırmadan, bıyk aştıdan gülmemeyi

özliyorum.

Bazen içme sekkasını gelirdi biliyor

musun...

O, 'kedi yalasa doyar' yüzünü öpesim

gelirdi.

Bu dünya yavan, bu dünya başka,
Bu dünya bize göre değil.

Sivas'ın Adası Köyü'ne ilk atama

Henüz on sekizinde.

Ürkek, cekingen, korkak ...

İki hanum Çırkin Bekir' in:

-- 'Korkunay bacılarını!

Bu köyde sizin kilimiz zâm gelmez.
Gerekirse türfemizi alır, gece nöbet
tutarım.'

Deysiğini özliyorum

Dağlar gibi güven verisini özliyorum.

Bu dünyada kimin umurunda,

Ürk, kork, ağla, yatomzsız yıtaba.

Okula, bir gün gelip bir gün gelmeyeen
Ahmet'in pencereme dikili:

'Bana bak göz! Beni geçimsezen

Bu canları hiss ufak ederim."

Deysiğini özliyorum.

İşinden geçen, mertece dışa vuruşunu
özliyorum.

Kalk tahtayı sil kızm, dediğimde

Heyecanlı, telaşlı, koşarak

Cebindeki lastik silgiyle tahtayı silen

Melog Kız'ın, kurnunu tutu tutu

Gülüşümü özliyorum.

Hani bir gırkı takılmıştı ya dilime,

'Gitme aklim sende kılır

Uyuyamam geceleri!

Sırf bu şarkı bir kez daha dinleyebil-
mek için,

Kırk kişilik sınıfı bir amigo edasıyla

Susturun, o mimik oğlannı:

'Bak öğretmemen çok çek olduk, ne olur
söyle!

Diyi yalvarın bakışını özlüyorum.

Anacığından her nedense ayrı düşmüş
Bu yedinciye yavrunun, büyük bir
insan gibi

Şarkuya kendini verisini özlüyorum,

Gerçek çiçek onlardı, biliyor musun?

Ciçek olan yalnızca o küçük insanlar.

Keşke hep çiçek kalsayıdı insanlar!

Keşke bu dünyı, hep o dünya olsaydı!

Saat sabahın altısı...

Pencereden yannahıktı koltugunda

Ben bu suları karalarke

Yarı aydınlik gökyüzünde civil civil
ölüşen,

Ara sıra birbirine karışan sımsıyal sürü,

Beni alıp başka yerlere götürüyor.
Duygularım bölünüyor.

Yazmak istedığımı yazamıyorum.
Şöylemek istedığımı söyleyemiyorum.

Her şey rüyamda gibi yarın
kalıyor.

Gözlerim BİR NOKTAYA çokışıp
kalıyor.

O noktada her şey var arkadaşım.

O noktada, sevgi dolu gişiler,

O noktada almadan veriler,

O noktada, karşılıksız seviler var.

O noktada, hir adıma beş adım geleler
var

Saat sahahın altısı,

Heyhat, yarın kaldırı tekauıtün rüyası!

Yarın kaldırı, bir yıldır hasret kaldırı

O, diğer dünyası...

Onları olsun,

Onları olsun var olan dünyası,

Bir zaman oylar belki bemi,

TEKAUTUN YARIM KALAN RÜYA-
Sİ ...

Zübeyde Gökbület

"Öğretmen bir kandile benzer, kendini tüketerek başkalarına ışık verir."

ÖĞRETMENLER GÜNÜ

Elit, güler yüzlü şefkatlı, bilgi emekçileri
Beyinlere hep ışık tutan öğretmenlerimiz
Aydın bir kişi yetişmenin altın anahatı
Başa Atatürk, birer destan öğretmenlerimiz
Solmayan Güneş Çeşği, tüm öğretmenlerimiz

Tüm zorlukları üstlenip mesleğine adalı
Çocuğum her alanda okumasına sevdali
Şırıltı, her çocuk olmaya vatana faydalı
Başa Atatürk, birer destan öğretmenlerimiz
Solmayan Güneş Çeşği, tüm öğretmenlerimiz

Öğretmenlik en ulvi, izverili zor bir meslek
Yurdun dört bir yanından çocukların sayısız petek
An çiçek misali hece hece dolar bittelik
Başa Atatürk, birer destan öğretmenlerimiz
Solmayan Güneş Çeşği, tüm öğretmenlerimiz

Karanlığın ışığı, yılınların mihenk taşı
Geleceğe hazırlarken öğretmenin ilk başı
Hayatın mert, alımlı aydınlığın yoldası
Başa Atatürk, birer destan öğretmenlerimiz
Solmayan Güneş Çeşği, tüm öğretmenlerimiz

Başarının her dalında vazgeçilmez övgülmüş
İşyan yıldızları gibi bis tacımız sevgimiz
Asla esirgenmesin onca emege saygıımız
Başa Atatürk, birer destan öğretmenlerimiz
Solmayan Güneş Çeşği, tüm öğretmenlerimiz

Bugün öğretmenler günü, benim de doğum
gündüm
Boyle mutlu bir günde kuthu olmak düşüm
düğüm
Tüm öğretmenlere armağan olsun "Saygı
Gül'üm"
Başa Atatürk, birer destan öğretmenlerimiz
Solmayan Güneş Çeşği, tüm öğretmenlerimiz

Gülşen ŞENDERİN

SEVGİ ÇINARLARI

Öğretmeler

Besikten mezara ilimle amil
Bir ümmi sultanın ümmetisinişiz
Gayretiniz olsun eħħana şarni
Allah'ın mazluma himmeti siniż

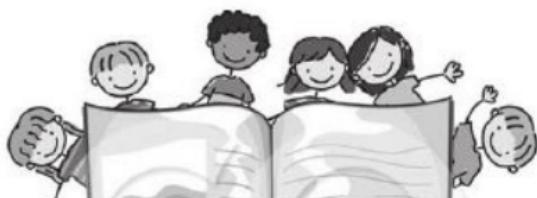
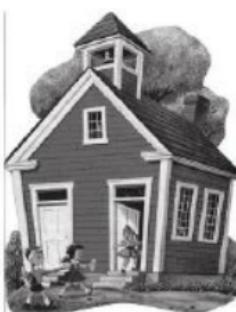
Meyvesiz mevsimin, süküfşüs anın
Seħħalet semtinde yükselen şann
Adi yere batsu Ali İhsanın
Siz destħuk tapusu, zimmetisiniż.

Herkesin her soyi bildiği yerde!
Celsaletin cebren geldiği yerde
Adaletin zeli olduğu yerde
Mazlumun kemiği ve etisiniż.

Hayatını hakikatin ördüğü
İnsanlığın kurtarıcı gördüğü
Resülün övdüğü, Hakkın sevdigi
"Kılıçım" dediği milletisiniż.

Sağken ölü, ölü iken sağımız
Soraksınız, bayrakınız, tuğsumuz
Alımların sert verdiği dagsınız
Cahilin başının illetisiniż.

Zölfikar Yapar Kaleli

AZ ÖĞRETMENİM

-Mehmet Altan YAGMUR'a

Yıllar önce bir kňelcik çocukum,
Kňelcük heymine sevgi dokutum,
Hafızamda yıllar yılı orantın,
Trilyonca hürmet az öğretmenim.

Nevşehir-Kozaklı Gercé Köyünde,
Sevgi depoladın küçük evinde,
Köyhüle ağladın, guldündüğünde,
Sunu babam desem az öğretmenim.

Okşadın yanağum, tatlı sert yüzün,
İllanı işişiyla parlıyon, gözün,
Bazen Ayet, bazen Hadisdi sözün,
İllan işiği da az öğretmenim.

Muhammedden Melimet denir adına,
Rahmetden Yılmur'lar doymam tadına,
Dilerim Mevlâ'dan er muradına,
Bu dilekler bize az öğretmenim.

Beraber geçmişe yelkenler açtık,
Sevgi kanadıyla ummanıza göçük,
Sunki pır elinden baderler açtık,
Şarab-ı Kevser de az öğretmenim.

Gittik Karbela'ya yandık tutuştuk.
Taptık kaposunda Yunusla piştik,
Kalpdən kalbe sonusuz kapilar açtık,
Kırklarla Cem'inde saz öğretmenim.

İNCE çocukların başına bastın,
İşliğimiz zemzem, sen de bir tastın,
Eğitim-öğretmek, ilimiði kastın,
Mansur desem gene az öğretmenim.

Sabit Ince

"Öğretmenler! Cumhuriyet sizden, fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür nesiller ister."

DES GENEL BAŞKANI GÜRKAN AVCI "HÜKÜMETİN ARAPÇA AÇILIMINI DESTEKLİYORUZ." DEDİ...

KERİM ÖZBEKLER (GAZETECİ-YAZAR-ŞAIR)

Türkiye'deki okullarda seçmeli yabancı dil olarak İngilizce, Almanca, Fransızca, İtalyanca, İspanyolca, Rusça ve Çince dillerine artırma Arapçanın da eklemesin eftifit bulduğunu ve Türk eğitim sistemine zenginlik kazandırdığını söyleyen Demokrat Eğitimciler Sendikası (DES) Genel Başkanı Gürkan Avcı, "Dünyada 350 milyon kişinin konuşduğu Arapçanın seçmeli yabancı diller arasında alınma kararı, bölgesel güç haline gelen Türkiye'nin Arap ülkeleriyle haslaştığı diyalog ve ilişkilerin tamamlayıcı bir parçası olacaktır" dedi.

Arapçanın seçmeli yabancı diller arasında girmesi konusunu ilk kez kendilerinin dile getirdiğini, Milli Eğitim Bakanlığı ile ilgili birimler nezdinde çalışmalar yürütülmelerini kaydeden DES Genel Başkanı Gürkan Avcı, "Arapçanın seçmeli yabancı diller arasında alınması ülkem için her anlamda ciddi bir ihtiyaç idi. Bu ihtiyacın hayatı geçirilmesinde emeği geçen herkesi takdir ve teşekkürle anıyoruz. Kaldı ki, ciddi parasal kaynakları bulunan komşularımız olan Arap ülkeleriyle artan ekonomik, sosyal, kültürel, turizm, siyasal ve sağlık alanlarında yapılacak faaliyetlerde Arapçı çok iyi bilen insan unsuru ihyaçını gören vizyonel bir karar olank görüyoruz" dedi.

Arapçanın, seçmeli yabancı dil olması için 1990'da MGK'da tavsiye kararı

alındığını ve ihtiyacın 20 yıl önceki dile getirdiğini kaydeden DES Genel Başkanı Gürkan Avcı, "Türkçe'nin inancı ve tarih birliği bulunan komşularına dönük açılımlar yaptığı böylesine önemli bir konjonktürde Arapçanın zorunlu seçmeli diller arasında alınmasını başarılı bir politika ve öneimi bir şans olarak görüyoruz" dedi.

ARAPÇA ÜZERİNDEN SİYASET VARIYİLYOR;

Arapçanın seçmeli yabancı diller arasında alınması kararı ardından bazı siyasetçiler tarafından yapılan "Tekke ve zaviyeler 85 yıl aradan sonra yeniden açıldı", "Bir tek hilafetin geri gelmesi kaldırı", "Ama Kur'an ilköğretim ve liselerde de öğretmek", "Amağ bütün okullan İmam Hatip seviyesine getirmek" gibi... talihsiz açıklamaları gerçekçi, sağılı ve pedagojik bulmadığını dile getiren Gürkan Avcı, sunularını söyledi:

Arapça üzerinden din, tarih ve dil düşmanlığı yapmasının aksıselimle ve sağlıklı bir siyasetçinin ruh haliley açıklanır bir tarafi yoktur.

Maalesef, öne sürülen gerekçeler ve istismar yoluyla yaratılmaya çalışılan yersiz korkulara bakıldığından memleketimize eğitime pedagojik ve bilimsel eleştirilerde bulunmak yerine ideo-

lojik ve popülist bir tavırda yaklaşıma yönündeki alt kültür hastalığının devam ettiğini görüyoruz.

Hükümeti eleştire adına eğitimi siyasi hesaplarına alet etmekten çekinilmeyen bu tutum doğru değildir. Arapçaya karşı alerjisi bulunan bu yaklaşımı kendi değerlerinden utanın, kozmopolit batı hayranı kof bir anlayış olarak görüyorum.

Bu siyansiler, batı yanaşması kültürün öğreti ve teknikleriley kendi kültürünü küçümseyen ve Atatürk'ü olduğunu iddia eden, fakat gerçekle Atatürkçü geçenen ve Atatürk'ten geçenin bir guruhun sözçüsü olabilliler ancak.

'Kurtuluş savaşında Araplar bizi arkadan vurdu' gerekçesini Arapça düşmanlığına gerçekle kilan batı istismacı zihniyetin saldırlarının, vatanımızın döri bei tarafını işgal eden, milyonlara insanımızı sürgüne gönderen, katleden İngiltere, Fransa, İtalya, Rusya gibi batı ülkelerinin dillerine karşı nasılsa, aniden sempati ve hayranlığı dönen tavrularını anlamakta zorlanıyoruz.

Arapçanın seçmeli yabancı diller arasında alınmasının Kur'an öğrenmeyele alakası olmamakla birlikte kutsal kitabımız Kur'an'ın öğrenilmesinden rahatsızlıktan duyan bu zihniyeti milletimizin takdirine havale ediyorum.

"Ülkemizi gerçek hedefe, gerçek mustuluğa kavuşturmak için iki orduyu ihtiyaç vardır: Birı vatanımızı kurtaran asker ordusu, diğeri ulusumuzun geleceğini yoğuran irfan (bilim, kültür) ordusudur."

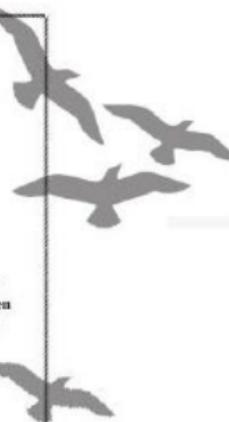
ÖĞRETMENİM

Bir hamur yoğurur kendi eliyle
Ununu islatır gözyası ile
Bir ekmek pişirir tüm emeğiyle
Hakkıyla pişirip yedirir Öğretmen

Elime kalem verip alfabeyi öğreten
Bir işkın hem de en güzelinden
Yolumu aydınlatan gelecek vaad eden
Bir rehberim anma en iyisinden

Sen bir denizsin durmadan akıp giden
Denizde boğulmamam için yardım eden
Her zaman güzel doğru yolu gösteren
Sensin sen canım Öğretmenim

Sevmeyi sevmeyi Atatürk'ü öğretmen
Öğrenmemi öğretmemi ilke edinen
Yerinde anne baba olan
Sensin sen canım Öğretmenim

Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU

ÖĞRETMEN

Toplumun ebedi harcı öğretmen,
Yaralı beynin ilaçı öğretmen,
Örerek medeniyet duvarını,
Sanırsız ustá duvarçı öğretmen.

Sanatı en kutsal sunatkardır o,
Çekse sefalet kanaatkardır o,
Kesseler çeşmelerin sularını,
Tükenez arzusuyla akardır o.

Öğretmen ufku gören bir çift gözdür,
Kabuğu dökülmüş siyahıtı özdür,
Tutarken cehaletin yularını,
Söylenen en doğru en güzel sözdür.

Havasız mekanın hazırlıdır o,
Gayesiz yüreğin devasıdır o,
Birleştirir vatanın yollarını,
Bütün gurbetlerin silasıdır o.

HASAN TOPCU (HASAN SALİH)

Kırk Yıl Kölen Olayım

Hakkında yazabilesem bir nice destan sana,
Uğrana feda etsem, azdar yine can sana.

Kelimeler yetersiz, mührülârlâ ediz kalır.
Selam durur her şahâ bu kutlu vatan sana.

Hangi meslek bu kadar kutsaldır öğretmenim,
Geleceği müjdeler seher sana, tan sana.

Fâniîlik vadisinden ebedî yürüür adım,
İlimin kutlu yolunda kılavuz irfan sana.

Oyle bir mimarsın ki, naksânakış ördüğün,
Deha abidesinde malzeme insan sana.

Kırk yıl kölen olsam da hakkını ödeyemem,
Ömrümü sohî etsem revâdîr inan sana.

Senden aldim hızımı, kesemez firtınalar,
Başında insanlığının en şerefi tacı var,
Anlatmak kolay değil böyle bir yüceliğî,
Kadriñ yitice kalacak, yücelikler sana yar.
Kararmış gönüllere işk oldun, nur okduñ,
Cehaletin öndeşinde aşılımayan sur oldun,
Lîzîn ver de kapında kırk yıl kölen olayım

Şekilsiz düşünceme en güzel şekli verdin,
Hoşgörü yağmurunda yakadın düşlerimi,
İmâne namusundan İlmi hedef göstərdin,
Gülen yüzünden aldim ben de gülişlerimi.
Biledin fikirleri aydanlık yurulara,
Çevirdin kişimiñi güneşinle baharın,
Hep yüzünden aldığı sevkle gülén olayım.

Kainati gösterdin gönlünün atlassesindar,
Şihilî ellerinle yoldurdan hamurumu.
Kurtardın dîşşencemi karânlığın posundan,
Senden aldim gücümü, yüküm benlik surumu,
Amansız girdaplardan çekip çardan beni
İlmi Leyli eyledin, sevdâya sardın beni,
Gölgende bûyüyeylim, ben de bilen olayım.

Kardin prangası mı fikir esaretinin,
Nesiller benignini senin izinde buldu.
Hayranıdur insanlık soylin cesaretinin,
Zâlim agramı yirttun, kalemin kılıç oldu.
Fezannı sırlarına kement atan kol sensin,
Özgürliği açılan kapı sensin, yol sensin
Açığın nuru yoldan koşup gelen olayım,
Lîzîn ver de kapında kırk yıl kölen olayım.

Ibrahim SAĞIR

"Öğretmenler; Cumhuriyetin fedakar öğretmen ve eğitimcileri, yeni nesil sizler yetiştireceksiniz. Ve yeni nesil sizin eseriniz olacaktır. Eserin keyfini sizin beceriniz ve fedakarlığınızın derecesiyle oranlı olacaktır. Cumhuriyet; fikren, ilmen, fennen, bedenen kuvveti ve yüksek karakterli koruyucular ider. Yeni nesil, bu özellik ve kabiliyette yetiştirmek sizin elinizdedir.. Sizin başırmız Cumhuriyet'in bayarı olacaktır."

BEN BİR ÖĞRETMENİM

Cepleri parayla asla dolmayan
Köylünün geçimi koyunda, yünde
Arabası, yolu, suyu olmayan
Ben bir öğretmenim, bir dağ köyünde.

Köylünün tamamı gerçekten darda
Sürtüler olsun yağmurdı,korda
İhtiyaç kadınlar ebedir burda
Ben bir öğretmenim, bir dağ köyünde.

Baharda güzeldir, mavi dolunay
Ne asfalt yol vardır, ne de demir ray
Köye giriş, çıkış yoktur altı ay
Ben bir öğretmenim, bir dağ köyünde.

Çobanları vardır eli sopaklı
Patika yolları kardan kapalı
Öğrencilerim var beyaz yakalı
Ben bir öğretmenim, bir dağ köyünde.

Çocuklar güclükle gelir okula
Hiç kulluk yapmazlar, başka bir kula
Pek önem vermezler, paraşa, pula
Ben bir öğretmenim, bir dağ köyünde.

Bütün kiş boyunca insanlar naşar
Bahar geldiğinde çiçekler açar
Kuzular melesir, arılar uçar
Ben bir öğretmenim, bir dağ köyünde.

Hayvanlar su içер köy deresinden:
Kekik kokusundan,keklik sesinden
Nasibini alır herkes besinden
Ben bir öğretmenim, bir dağ köyünde.

Kuzu tannımdan, kekik balından
Elma koparılır narın dalından
Vatandaş memnundur yine halimdän
Ben bir öğretmenim, bir dağ köyünde.

Ben nerdeyim dedim ilk gördüğünde
Yoğurları vardır her üç öğünde
Gençlerini görüp bir de düğünde
Ben bir öğretmenim, bir dağ köyünde.

Koyun, kuzu gördüm; hem inek, dana
Beş sınıf öğrenci emanet bana
Gerçeği anlatım her dost olana
Ben bir öğretmenim, bir dağ köyünde.

Sükrü OKSÜZ

ÖĞRETMENİM

Henüz yedinci yaşı aydınlanan yazında,
İşik ışık gülümseme girendin öğretmenim.
Titterken cehaletin dilmeyen ayazında,
Şefkatlinde rulumu sarandı öğretmenim.

"Oku" emri içinde alfabeyi okuttun,
Kademeli tezahürde ilim, irfan dokuttun,
Konuşmayan dilimi bülbul ettin, şakıttun,
Ol fidana can suyu verendin öğretmenim.

Kulak verdin kalbimin kanat çarpışına sen,
Derin mana yıkıldın gözün bakışına sen,
Yön gösterdin zamanın durmaz akışına sen,
Bilgili ilmek ilmek örendin öğretmenim.

Cehaletin karşısında amansız bir cenev verdin,
Yögürüp hamurumu şekil verdin, renk verdin,
O minicik dünyama kutlu bit ahenk verdin,
Bu günleri o günden görendin öğretmenim.

Belli ki imanından yüklenmişsin o nuru,
Sahitir bu duruma gözlerinin sırurunu,
Elbet sano horçluyum yaşıdığım huzuru,
Hakk yolunda kendini yorandan öğretmenim.

Dört bir yandan kuşattı beni bilgi denizin,
Benim yaptıklarımla yarına yansırızın,
İster yüksöl semaya, ister yeryüzüne in,
Bence cennet sırına erendin öğretmenim.

HALİL GÜRKAN

"En önemli ve feyzli görevlerimiz, milli eğitim işleridir. Milli eğitim işlerinde mutlaka müzaffer olmak lazımdır. Bir milletin gerçek kurtuluğu ancak bu suretler olur."

GÜMÜŞ ADAMLAR VE GÜMÜŞ KADINLAR

Yazan: Mahiye Gürerli

Gümüş mucevherler, değerli oldukları halde, sadık ve göstergisizdir. İşte bilginin ve kültürün gerçek sahipleride büyler. Mütavizidirler. Kendisini, bilen ve öğrenen olarak değil, kendisinin ne öğrettiği, ne kadar öğrettiğini tartan kişilerdir. Degerlerini içinde sakalarla, dışarıya ispatlamaya gerek duymazlar.

Ben, bir eğitmenimin torunuym. Babamın dedesinden bahsediyorum. Osmanlı döneminde, mesleğinde inanlı bir medrese hocasıdım, dedem. Hasan Gürerli... Seit büküleri olan, otarları, beşyedi bir osmanlı delikanlığı... Yıllar sonra, kılıçık oğlu, diğer bir deyişle, babamın amcası olan Ekrem Gürerli 'nın, inanlı bir peyzaj mimarı ve Erol Sayan'ın hocası olduktan sonra, osmanlıca yazılmış metkutlardan bahsettiğini hatırlıyorum. Rahmetli amcasığım... Arap harfleriyle yazılmış metkutlarda ne anlatıldığını merak ederek, bir profosif terebine ettiğim, istedığımı, fakat daha sonra, hiç kimse bilmemesi gereken, suların ortaya çıkabileceğinden tediğin olarak, metkutları başkasına okutmakta caydırılmıştı.

Hangi dilde olursa olsun, yazılar sindir. O suranı çözmemi, diğer deyle ekumayı yazmayı öğrenmem öğretir. Seneler sonra, yeni türk harflerinin kabulü gerçekleşince, Kastamonu'nun Daday semtinde Türkçə dersler vererek, Cumhuriyet döneminin, ilk öğretmenlerinden olmuşтур, dedem. Eger bu kasabada, bu sokaklarında, Daday'ın küçük dükkânlarında, dedemin hatalarının izlerini taşıyan, eski öğrencilerine rastlarsam, ihtiyar halteriyle, hürmet ederek, muhakkak lafi dedeme götürürler. Elma bahçelerini, o zamanları hiç kimse bulunmaya, teorununa alındığı, kurnazı bisiklet hattısını duyarım. O eski talebeler dörter ki, "Bu kasabada, hangi iş için, kim nereye giderse gitsin, Hasan Efendiyle karşılaşmak zorundadır. Eğer işiniz, kadıya düşerse, kadi Hasan Gürerlidir, eğer okulu gidecekseniz, hoca Hasan Gürerlidir. Buralarda, kuledeki saatı ayırmayan yalnız o bilir".

Ailesiyle birlikte, saat kulesinde oturduğunu ve o kulanın dar odalarında geçen hatalarla, amcam anlatıyor.

GÜNAYDIN ÖĞRETMENİM

Yazan: Oyhan Hasan Bildirki

Günaydın Öğretmenim Endisenin sıkıntısı yürüyor damar damar kamunda. "Acaba?" diyorum, düşüncelerimi yazabilecek, sana, bütün kalbimle: "Günaydın öğretmenim!" diyebileceğim miyim?

Çünkü sen, aşağı yukarı, bütün değerlerin en arzisindin. Doğruluk, seninle anlaştan kazanır. İyilik, seninle dat budak salar, gırmrahlaşır, bilyür. Anadilim, seninle güzelleşir. Vatan, toprak olmaktadır ekar seninle, sen anlatıktan, kutsallaşır. Sen, hemiz yılın başında bulunan, kimlik sahibi bile olmayanlara, adını-sanını öğreten, ona ün kazandıranın. Verdığın bilgiler, oylum oylum duygular, bana satır satır, etümle cümle yurdum, milletimi, özümü öğretir. Yurdumun her karşı toprağından, nereye baksam, hangi yöne gitsem, bir gergin

hayali gibi netleşir, bana yol gösterir, kılavuz olusun.

Şimdidi kadar, herkes, her şeyi söyleydi. Şimdi ben, her kere daha, söylememiş tekrar etmek istemiyorum. Zira bilyorum ki, ronklere sıhri veren, ağaçtan keyuyu, basitten karmaşağa kadar bütün çiçeklere sinen, dört mevsimde birlikte kâh ağlayan, kâh gülén, kâh neşelenen, kâh kederlenen, uzayda nice bilinmeziplerle yarışan, yalnız sensin! Sen olmamınca, hiçbir anıhtar, hiçbir kilitde uymaz. Paslı kapılar açılmaz. Be, ne demekti, bükürim.

İşte o zaman, bittiñ işıklar söner. Oda, sokak, evde derken, meydan bütün şehirler karar, dünya anlaşırlaşır. Yani sevginin yerini öfke, mutluluğun yerini umutsuzluk, bilginin yerini cehalet alır,

Ben, böyle bir dünyada yaşmak istemem. Haklı değil miyim?

Halbuki öğretmemen, yukarıda da söylediğim gibi, seninle güneş, her sabah bu güzeliñ dünyaya, büküp usanmadan, kim bilir kaç asur'dan bilinmez, daima "Merhaba!" diyor. Sen de aydınlatan güneş, kâh dağ başında, kâh şehir merkezinde bir okuldı, kîz ya da oğlan, binlerce öğrencinin yüzüne tebessümler konduruyor. Güneyiyorum, hissediyorum: Sen, bir kere daha yûceliyor, gönfüller fethine çikıyorsun. Bu sonsuz koşu, hiç bitmesin isterim.

Çünkü: Sevgiye, mutluluğa, bilgiye seninle duyuyor, gönlümü sikan, damar damar kanımda yürtülen, büyük enîdeşerin topuna, seninle meydan okuyorum. Bu, az şey midir?

Oyleye:

"Günaydın öğretmenim!"

"Günaydın öğretmenim!"

"Günaydın!"